

ເທິງບັນດາຫຼວມຕົກລາດແກ

ເຮືອງ

ກາຣຄວບຄຸມກາຣເລີ່ມທີ່ອປລ່ອຍສັ່ຕົວ ພ.ສ. ២៥៦១

ເທິງບັນດາຫຼວມຕົກລາດແກ
ອຳນວຍໂນນສູງ ຈັງຫວັດນະຄອນຫຼວງສິມາ

ประกาศเทศบาลตำบลตลาดแಡ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วย เทศบาลตำบลตลาดแಡ ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลตลาดแಡ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลตลาดแಡ ในคราวประชุม สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาสได้ให้ความเห็นชอบแล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงให้มีการบังคับใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลตลาดแಡ ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายชัยรัตน์ กิตติธิรัญวัฒน์)
นายกเทศมนตรีตำบลตลาดแಡ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอเทศบัญญัติเทศบาลตำบลตลาดแಡ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลตลาดแಡ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลตลาดแಡ ยังมีไดตรateเทศบัญญัติดังกล่าว ออกมาบังคับใช้ ประกอบกับภายในเขตห้องที่เทศบาลตำบลตลาดแಡ ได้มีปัญหาเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลตลาดแಡ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๐ (๓) (๔) มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลตลาดแಡ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อย พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลตลาดแດ

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลตลาดแಡ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลตลาดแಡ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภากาражความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตลาดแಡ และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ตลอดจนกำหนดมาตรการต่างๆ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐(๓) (๔) มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลตำบลตลาดแಡ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลตลาดแಡ และผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลตลาดแಡ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลตลาดแಡ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลตลาดแಡ แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบล ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงไว้ครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาชิณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่ เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุมดูแลเป็นการชั่วคราว รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิงปฏิภูมิ” หมายถึง อุจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลตลาดแಡ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข”หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบาลตามที่นี้

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น”หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลตลาดแคร

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ ในเขตเทศบาลตำบลตลาดแคร โดยเด็ดขาด ได้แก่

- (๑) งูพิษและที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- (๒) ปลาปริ้นยา
- (๓) คางคกไฟ
- (๔) สัตว์ดุร้ายต่างๆ
- (๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ
- (๖) สัตว์ต้องห้ามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุกร สุนัข แมว ไก่ เป็ด ห่าน และนกในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่ง เทศบาลตำบลตลาดแครรับผิดชอบดูแล

การเลี้ยงหรือปล่อยตามวาระหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาชิน หรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ ให้เขตเทศบาลตำบลตลาดแคร เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) โค
- (๔) กระบือ
- (๕) แพะ
- (๖) แกะ
- (๗) ล่อ
- (๘) ลา
- (๙) สุกร
- (๑๐) สุนัข
- (๑๑) แมว
- (๑๒) ไก่
- (๑๓) เป็ด
- (๑๔) ห่าน
- (๑๕) นก
- (๑๖) จระเข้
- (๑๗) ง

(๑๗) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าการสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากการป่าไม้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ได้ห้องที่หนึ่ง หรือเดิมพื้นที่เทศบาลตำบลตลาดแคร

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์หรือในเขตเทศบาลตำบลตลาดแครให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๗ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำบ่อบีบนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ตามข้อ ๗

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๙ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิถียแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีน้ำค้างแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็น รบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดจากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงหรือสัตว์นำเข้าโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อให้เหตุร้ายจากกลิ่น ควรและไม่มีเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

ในกรณีที่สัตว์นั้นตายลงโดยมิทราบสาเหตุ หรือต้องสงสัยว่าเป็นโรคที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข ภายใน ๒๕ ชั่วโมง เพื่อป้องกันโรคหรืออันตรายที่อาจเกิดมาจากการสัตว์นั้น

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม อีกทั้งไม่นำสัตว์มาถ่ายมูลในที่หรือทางสาธารณะ กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์ออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนเอง เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้าย และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ให้ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุร้ายแก่ผู้อื่น หรือไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมหรือไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนแก่ผู้อื่น อีกทั้งไม่ใช้สัตว์มาถ่ายมูลในที่หรือทางสาธารณะ อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวม

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลตลาดแคร

ข้อ ๑๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมากเจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพหรือ

สุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุร้ายอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำร่างระบายน้ำใส่โครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณูปโภค

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด ภาชนะที่ใช้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้การเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีร่องรับน้ำฝน และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๑ หลังจากที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๑๐ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานห้องถิน

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตวนั้นเป็นบริเวณที่ป้องกันภัยทางเดิน ไม่ให้มีการทำลายทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยต่อชุมชน โดยต้องมีระยะจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตวน้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าว ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานห้องถินตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานห้องถิน เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

การขออนุญาตเลี้ยงสัตวนั้น ในกรณีที่มีการเลี้ยงสัตว์ก่อนที่จะมีการตราข้อกำหนดห้องถินนี้ขึ้นให้เจ้าของสัตว์สามารถดำเนินการเลี้ยงสัตว์ต่อไปได้อีกเป็นระยะเวลา ๑ ปี โดยมิต้องขออนุญาตแต่ต้องแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าพนักงานห้องถินภายใน ๑๕ วัน หลังจากที่มีการประกาศข้อกำหนดนี้ และการเลี้ยงสัตวนั้นต้องเป็นการเลี้ยงสัตว์ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย และสร้างความเดือดร้อน รำคาญ แก่ผู้อื่น เมื่อครบกำหนดต้องดำเนินการอนุญาต

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีเหตุควรสังสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลที่ว้าไป ให้เจ้าของสัตว์ แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ได้ห้องที่หนึ่ง หรือเติมที่เทศบาลตำบลตลาดแแค ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๔ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ พนสัตว์ในที่หรือทางสาธารณสุข ซึ่งอยู่ภายใต้เขตเทศบาลตำบลตลาดแแค หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิงหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติกรรมต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความร่มัตระรังสิตามสมควรแล้ว ทางเทศบาลตำบลตลาดแแคจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆที่เกิดขึ้น

กรณีความวรรณสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยเทศบาลตำบลตลาดแแค จะพิจารณา ให้เบี้ยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๖ เมื่อได้จับสัตว์มากกิจไว้ตามความในข้อ ๑๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากกิจไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลตลาดแแค หรือที่ปิดเผยแพร่ เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ได้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตวนั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลตลาดแแค เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้คืนสัตว์นั้นแก่เจ้าของสัตว์ และได้ชำระอัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๗ กรณีที่กักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนด ๓๐ วันก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆ หรือเมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจำหน่ายได้

ในกรณีมีได้การขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดตามข้อ ๑๖ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รับคืนสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๙ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฏกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอยแก้เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณสุข ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนร้ายกาจต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุร้ายกาจในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุร้ายกาจนั้นหรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุร้ายกาจเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่นนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุร้ายกาจจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรคหนึ่งในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลตลาดแคนเรืองได้เรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องรายงานโทษตามบทกำหนดแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๗

ข้อ ๒๒ ให้นายกเทศมนตรีตำบลตลาดแಡ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียน ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖๖ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายชัยรัตน์ กิตติธิรัญวัฒน์)

นายกเทศมนตรีตำบลตลาดแಡ

(ลงชื่อ)

(นายสุรศิษฐ์ อินทร์อุดม)

นายอำเภอโนนสูง ปฏิบัตรราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา

*อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
 ท้ายเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลตลาดแคร
 เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
๑	<u>ค่าธรรมเนียมการปรับ</u> ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน
๒	ม้า โค กระเบื้อง สุกร	ค่าปรับตัวละไม่เกิน
๓	แพะ แกะ กระเบื้อง สุกร	ค่าปรับตัวละไม่เกิน
๔	สัตว์อื่น ๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน
	<u>ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู</u> ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท	ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต.....
จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

- ( ) สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท.....
โดยมีพื้นที่ประกอบการ..... ตารางเมตร
- ( ) กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
มีคุณงาน..... คน ใช้เครื่องจักรขนาด..... แรงม้า
- ( ) กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย..... (เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)
ณ บริเวณ..... โดยวิธีการ.....
- ( ) กิจการรับทำอาหารเก็บ ขันหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท
เก็บขันสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่.....
เก็บขันและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....
เก็บขันมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....
เก็บขันและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....
- ( ) กิจการอื่นๆ ตาม พrn.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้แก่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น)..... พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบทลักษณ์และ
เอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

- ๑) สำเนาบัตรประจำตัว..... (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ)
- ๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- ๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
  - ๓.๑.....
  - ๓.๒.....
  - ๔) .....
  - ๕) .....

(ด้านหลังคำขอรับใบอนุญาต)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
 (.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

( ) เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้.....

( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
 (.....)
 ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- ( ) อนุญาตให้ประกอบกิจการได้
- ( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....